

תפילה למשה

יוצא לאור על ידי בית הכנסת "תפילה למשה" שכונת נאות יצחק, לוד

בראי הפרשה

מאת הרב משה יוחאי רז שליט"א, רב בית הכנסת

מי הוא בן חורין?

רבותינו במסכת אבות (פרק ו' משנה ב') דרשו את הפסוק בפרשתנו: 'וְהִלַּחַת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הַמָּה וְהַמְּקַתְבַּת מִקְּתַב אֱלֹהִים הוּא קְרוּת עַל הַלַּחַת' - "אל תקרא קרות אלא קרות, שאין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה".

יוצא איפוא, שקיום מצוות התורה ולימוד תורה הם חירותו של האדם, ולא כפי שנראה לעין שזוהי מגבלה המונעת את הדרור והחופש. ולכאורה אין זה מובן כי הלא האדם הרוצה באמת לקיים את מצות התורה קלה כבחמורה - מוגבל במעשיו ומחשבותיו, ואם כן היכן החירות?!

התשובה תבואר במשל: לאדון אחד היה משרת טיפש וחסר דעת. לא היתה לו חשיבה עצמאית כלל ועיקר. הדבר בא לידי ביטוי בשירות שהעניק לאורחים, לדוגמא: אם היו מבקשים ממנו תפוחי אדמה, היה רץ ומביא שק שלם... אם ביקש האורח לשתות, היה סוחב על גבו מיכל מים ומביאו לסלון...

האדון התרגז עליו והחליט ללמדו לקח, מה עשה? קשר חבל לגדר הבית, ואת צידו השני תחב בין שיני המשרת וביקשו להדק את שיניו. התמים עשה כאשר הורחו בעליו ולא אז משם.

לפתע הגיעו חבריו ואמרו לו: "אנו הולכים לרחוץ בנהר התבוא עמנו?" סינן הוא מבין שיניו: "אינני יכול... אינכם רואים? אני קשור לגדר..."

פרצו חבריו בצחוק רם וקראו לו: "טיפש פתח פיך והשתחרר מהחבל..." - אבל מיודענו נשאר כשהיה - איננו מסוגל לפתח מחשבה עצמאית משל עצמו...

הנמשל, לרצונות והתשוקות יש הרבה אדונים, הם פשוט מתחלפים כל פעם בתשוקה אחרת: פעם זו הסתכלות בדברים שאינם ראויים, פעם זה אוכל לא כשר כראוי, ופעם זה לשון הרע על הזולת... ורבותינו אמרו (סוטה ג'): "עבר אדם עבירה קשורה בו ככלב..." מה הפירוש קשורה? תנתק! תוריד את הקשר! לא אני כבול, אינני יכול... (דבר תורה)

לכן אמרו חכמינו הקדושים: "אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה", רק אדם העוסק בתורה יכול לומר לא! לרצונות שלו - לשים להם מעצור. להיות אדון עליהם ולא נשלט בידם... לכל נהיה מאלו שברשות ליבם, אלא מאלו שליבם ברשותם...

ומי ששולט ברצונותיו וביצרו הוא הבן חורין האמיתי.

בפתח הגליון

הגאון רבי שמעון שוואב התארח בכחרותו אצל ה"חפץ חיים". כשנפרד ממנו, שאלו החפץ חיים: "אמור לי, אתה כהן או לוי? השיב הבחור: "לא, אינני כהן".

אמר לו החפץ חיים: "אני כהן", יודע אתה מדוע זכיתי בכך?" מפני שלפני אלפי שנים לאחר חטא העגל קרא משה ואמר 'מי לה' אלי', ואז נאספו אליו בני לוי, סבי היה מאלו שרצו והתפקדו לימין משה, אך אבותיך עמדו מנגד, ולא באו, ולכן לא זכו לכך. כשיבוא המשיח במהרה, אזכה להקריב קרבנות ולעבוד בבית המקדש, ומי שאינו כהן לא יזכה בכך. ומדוע מספר אני לך זאת? לכל אדם יש רגעים בחייו שהוא שומע קול פנימי שמכריז ואומר 'מי לה' אלי!' וכאשר תשמע קריאה זו אל תחזור על הטעות של אבותיך, אלא רץ מיד אל הקריאה ואל תחמיץ את ההזדמנות להתעלות בעבודת ה'! אז בואו אחי, מי לה'?"

שבת שלום ומבורך!

פרשת כי תשא

י"ח באדר א' תשע"ז

הפטרה: 'וישלח אהאב'

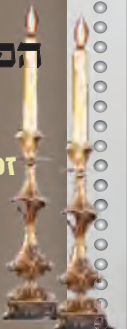
גליון מספר 27

זמני השבת (לפי אופק לוד)

הדלקת נרות: 17.16

צאת שבת: 18.08

רבנו תם: 18.47

אמרת
השבוע

אמונה פירושה שיש בכך שלזה למרות שאין לך את כל התשובות

דעת תורה

פרשת העגל, היא אחת המעשיות שנעשו בהסטוריה של עם ישראל ואשר פוקד את העם הקדוש לכל אורך הימים מיני אז ועד עתה מעט מעט, וכמו שנאמר 'וְכִי־וּמַדְתִּי וְפָקַדְתִּי עַל־הֶם חֲסָאָתָם'.

ומה היה ענין העגל? אלא נאמר 'וַיִּרְאֵהָ הָעַם כִּי בָשַׁשׁ מִשֶּׁהָ לְרֵדֶת מִן הָהָר וַיִּקְהַל הָעַם עַל אֶהְרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּמָה עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לִפְנֵינוּ, יַדְעוּ הָעַם כִּי לִידַע רָצוֹן הָאֵל יִתְבַּרְךְ אִי אֲפֹשֶׁר אֲלֵא עַל יְדֵי צִוּוּי שֶׁל ה' שֶׁעַל יְדֵי מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו - עוֹשִׂים רָצוֹנוֹ. וְכֵן עַל יְדֵי הַחֲכָמִים אֲשֶׁר יוֹדְעִים רָצוֹנוֹ יִתְבַּרְךְ וּמְלַמְדִים דַּעַת אֶת הָעַם, וְזֶה הִיא מִשֶּׁהָ רַבִּינוּ, וְכַאֲשֶׁר בּוֹשֵׁשׁ לְרַדֵּת מִן הָהָר, עִמְדוֹ תַמְהִים מִי לֵךְ לִפְנֵינוּ, וְרָצוֹ "לַעֲשׂוֹת" חָכֵם וּמְלַמֵּד עַל פִּי דַעְתָּם הֵם. וְבִזָּה הִיא הַקְּלֻקֹּל.

למשל אדם יאמר אני אתפלל חמשה תפילות במקום שלושה תפילות, אבל אתפלל אותם ביחיד ולא בציבור. לכאורה הוא מעלה בקודש. אבל בודאי עם כל "ההוספות" שלו, אין זה רצון האל. ומי אמר? חכמינו אמרו, והם קבעו מספר התפילות, והיכן, וכיצד.

דוגמא נוספת, אדם יאמר למה יהיו תפילין מעור בהמה פשוטה. אקח התפילין ואעשה אותם מכיסוי של זהב. לכאורה יפה ומעלה בקודש. אכן אין זה אלא דרך החיצונים הרשעים (כמו שאמרו במגילה כד:). ומדוע, כי משה רבינו קיבל איך וכיצד, וכך מסר לנו. משה קיבל תורה מסיני ומסרה ליהושע וכו' עד כנסת הגדולה. ואם כן כל המציא "חידושים" מעצמו בלי לקבל "דעת תורה" הרי זה מעשה העגל. אלא המעלה היא לקבל דעת תורה מה החכם אומר מה החכם מדגיש. מה נאמר להלכה ומה לא. אשריהם ישראל שיש להם הדבר היקר: "אמונת חכמים"! ה' יזכנו לשלמות זו, אמן.

סיפור לשלחן השבת אור בקצה המנהרה

היה זה בוקר שבת שליו בחוף ראס נצרני ליד שארם-א-שייח. המים היו תכולים, השמים בהירים, ההרים האדומים התנשאו למרחוק, וכמה בדווים כרכרו סביב חבורת הצוללנים. יורם, מדריך הצלילה ועודד הרופא, ערכו צלילה שגרתית, יוסי וחזי אכלו והמתינו בחוף. לאחר עשרים דקות יצאו השניים מהמים. יורם סיפר בהתלהבות שגילה מערה יפהפייה ששוכנת בעומק רב, והם החליטו לצלול לתוכה. יורם, חזי ויוסי נכנסו למים והחלו לרדת למערה, שהיתה בעומק עשרים ושמונה מטרים. הצלילה הייתה מרהיבה, דגים בצבעי ארגמן וטורקיז אפפו אותם, ומתחתם נראו כוכים וגאיות.

יורם הוביל את חבריו לעבר פתח המערה. כאשר נכנסים למערה תת ימית בלתי מוכרת, חייבים לקשור לפתחה חבל ולהיכנס עמו מטעמי בטיחות. משום מה המערה לא נראתה להם מסובכת, והם ויתרו על קשירת החבל. הם נכנסו לתוך המערה המהממת ביופיה. התקרה הייתה מחורצת, קרני שמש הסתננו, המים החליפו צבעים, דגים צבעוניים שטו בניחותא. המערה לא הייתה כחדר סגור, אלא מפותלת, עם כוכים והסתעפויות. הם החלו לשוטט בנבכי המערה, כשחושיהם לוקים מעט בשיכרון מעמקים.

כאשר עברו במקום צר כלשהו התחככו בקרקע, וענני אבק כיסו את המערה. חזי נעלם בתוכם. לאחר רגע מצאוהו וסימנו איש לרעהו שעליהם להתארגן ליציאה. הם החלו לחזור לכיוון המשוער של הפתח ולא מצאוהו. ניסו לפנות לכיוון אחר, אך ללא הצלחה. ניסו שוב ונתקלו בקיר. הזמן החל לדחוק. נותרו כשש דקות של חמצן. הם קצת נלחצו, אבל היו בטוחים שאו-טו-טו ימצאו את הפתח. פעם נוספת פנו לכל צד, אך כל ניסיון הסתיים בקיר. המערה הייתה מסובכת יותר משתיארנו לעצמם. נותרו ארבע דקות.

מוחו של יוסי קדח, לכו פעם במהירות והחריף את בעיית האוויר. כצוללן מנוסה הוא לא נכנס לפאניקה, אבל המצב התברר יותר ויותר כבלתי אפשרי. נותרו עוד שתי דקות. יוסי הבחין כי האוויר בכלון הרזי הגיע לתחתית, מצב שלא נתקל בו מעולם. חבריו עצרו ונחתו כדרך הצוללנים על ברכיהם. יוסי הביט בעיניהם וראה את אימת המוות. המחשבות חלפו בראשו. הוא חשב על מי שנמצא בחוף, שידע היכן למצוא את הגופות... המצרים יצללו למערה, ימשו

את גופותיהם וימסרו אותן לצלב האדום, שיעבירן לישראל. בעיתון יכתבו: "שלושה ישראלים מתו בתאונת צלילה ליד שארם-א-שייח בגלל רשלנות". הוא חשב: אני גמרתי, אבל מה עם אשתי והילדים? מסכנים, הם זקוקים לי! מי ידאג להם? נזכר באמו חולת הלב, היא לא תעמוד בזה! - נותרה פחות מדקה. אין מה לעשות...

יוסי היה רחוק לגמרי מתורה ומצוות. מעולם לא פנה לבורא העולם, אבל כעת פרצה ממעמקי לבו זעקה אילמת ומתמשכת: "ריבוננו של עולם, תוציא אותנו מכאן!" זעקתו הגיעה ממקום נסתר לגמרי, מנבכי נשמתו. חש שהיא מפלחת את תקרת המערה, חוצה את קיר המים, קורעת את השמים ומגיעה למרומים. - ואז חש שאיזו יד מסתורית אוחזת בראשו ומסובכת אותו במאה וחמישים מעלות ימינה. ומישהו צועק לו בקול בלתי נשמע: הסתכל! הסתכל!

במרחק עשרים מטרים זיהה את הפתח הכחול המואר באורח פלא באור נגהות ירחי. - נותרה חצי דקה עד לסיום טיפת החמצן האחרונה. יוסי אחז בידיהם של חבריו, הצביע לכיוון פתח המערה ושלושתם טסו כחץ, מניעים בסנפיריהם בבהלה. הם יצאו מהמערה, אבל החמצן אזל...

עיניו של יוסי נפערו ולבו השתולל. אמנם נחלצו בנס, אבל היו כעת עשרים ושמונה מטרים מתחת לפני המים ללא טיפת אוויר.

במקרה כזה. צריך לזרוק את הווסת מהפה, ללחוץ בשני האגרופים על הריאות כדי לסחוט את כל האוויר שנמצא בתוכן - ולטפס למעלה. עליה מעומק כזה אורכת כשש דקות. כמה זמן יוכלו לכלוא את נשימתם? לכל היותר דקה...

שוב זעק יוסי ללא קול: "ריבוננו של עולם, תציל אותנו גם עכשיו..." הוא הרגיש לחץ אדיר על ריאותיו כשעלה. הן נסחטו לגמרי. הוא המשיך ללחוץ על חזהו וטיפס עוד ועוד, הרגיש שהוא עומד להתפוצץ... ואז הגיע סוף-סוף למעלה עם שני חבריו. שמי אינסוף נפערו לנגד עיניהם הקרועות לרווחה, והם נשמו אוויר... אוויר... לאחר שגמעו בשיכרון את הדבר הפשוט והיקר ביותר עלי אדמות ונרגעו, צעק חזי: "איזה מזל!..."

יוסי לא התייחס למה שאירע כמקרה מוצלח בלבד. משהו מופלא התגלה לו מעבר לכל ספק. המקרה זעזעו עד לעמקי נשמתו. הוא גילה כוח ומבוך בתוך לבו, וכך החלה דרכו לאמונה. כיום הרב יוסף קהתי הינו מרצה ידוע בערכים.

סעודה ראשונה

וַיִּקַּח אֶת הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׂרֹף בְּאֵשׁ וַיִּטְחֵן עַד אֲשֶׁר דָּק וַיִּזֶר עַל פְּנֵי הַמַּיִם (לב, ט)

יש להבין הרי לפני רגע הם השתחוו לעגל הזה וקראו לו אלהים, ואיך נתנו למשה לשרוף את האלוה הזה.

והסביר הרב דוב קוק שליט"א במשל לאדם שפיתה אותו יצרו ללכת לסרט בקולנוע, הלך וישב בשורה הראשונה כשאניו יודע מה הולך להיות שם עכשיו. והנה אחרי כמה דקות נכבו האורות והוא רואה אנשים לידו ממש קרוב, איך אחד רוצח את השני, ושוב הוא רואה מלא אנשים מתים לידו. האדם הזה, שיניו נקשו מרוב פחד והחל לרעוד ואמר בליבו רק שלא יהרגו גם אותי, אני אלך לפחות להדליק את האור שאוכל לראות מי מתקרב אלי. מיד קם בפחד נורא וניגש לחשמל והדליק את כל האורות בקולנוע החשוך, והנה הוא רואה שהדמויות נעלמו ורואים רק צללים, והבין ששיקרו ורימו אותו - וזה רק חתיכת בד ואין פה שום אדם. ואמר בליבו סתם שילמתי כסף ובזבזתי מזמני לשבת במקום החשוך הזה, ובינתיים הקהל צועק לו תכבה את האור רוצים לראות, בשביל מה לכם בואו לאור האמיתי שזה התורה אל תשבו בחושך...

והנמשל, כאשר האדם בלי תורה הוא מסוגל להאמין שהעגל ברא אותו, וכשמשנה רבינו עלה לשמים התעסקו יותר באכילה ושתייה ופחות למדו תורה. ולכן היה יותר קל ליצר הרע להחטיאים בעגל. אבל כאשר משה רבינו ירד מהשמים, והדליק להם את האור, ראו שהכל דמיון בלבד, והכל שקר וכזב שאין בו ממש, וזה לבד גרם להם להבין שכל מעשה העגל הוא שטות גדול, ומיהרו לשוב בתשובה. (ובחרת בחיים)

סעודה שניה

שֵׁשֶׁת יָמִים יַעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת שְׁבִתוֹן קָדֵשׁ לָהּ (לא, טו)

רבותינו פירשו שהסיבה שכתוב יעשה [בצירי] מלאכה, ולא יעשה [בקמץ], הוא להורות שבזכות שמירת השבת תהיה המלאכה תהיה נעשית מאליה, בלי שיטרח האדם. ומעשה שהיה עם מאיר אנשיל רוטשילד (אבי משפחת העשירים רוטשילד), שפעם אחת בליל שבת קודש קיבל פקס (שבימים ההם היה נקרא 'טלגרמה'). כמוכן שמפאת קדושת השבת הוא לא קרא את תוכן הפקס, למרות שידע כי זה יכול להניב לו כסף רב. כעבור חצי שעה קיבל שוב פעם פקס, וכך במשך כל השבת. במוצאי שבת אחר ההבדלה ניגש לראות מה זה. ומה התברר? מדינת רוסיה רצתה כמות גדולה של כלי נשק מרוטשילד שהיה לו בית חרושת לברזל, ובפקס הראשון הם כתבו לו שהם מוכנים לשלם על כל כלי מאה דולר, אבל כיון שרוטשילד לא ענה להם, הם חשבו שהוא לא מרוצה מהמחיר וכך בכל פקס הוסיפו על הסכום עד שהגיעו לסך אלף דולר לכלי. ובזכות זה התעשר עושר גדול. (ובחרת בחיים)

סעודה שלישית

וַיַּחַל מֹשֶׁה אֶת פְּנֵי ה' אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לְמַה ה' יַחַרֵּךְ אַפְּךָ בְּעַמִּי (לב, יא)

המגיד מדובנא נשא משלו, עשיר אחד קנה בדים יקרים עבור בנו לעשות לו מלבושים נכבדים, ומסרם לחייט אומן, והחייט הביא את המלבושים ביום שישי לכבוד שבת קודש, ובפעם הראשונה אשר לבש אותם הנער, התהולל בהם עם חבריו, ונפל למקום חומר וטיט, והשחית את הלבוש היקר. באותה שבת היו אצל האב אורחים נכבדים, והי הם יושבים עוטרם את השלחן, והנער בא, והמים עוד נוטפים מעל בגדיו, והאב נתמלא חימה עליו, אך היה מתאפק ומחריש לכבוד האורחים הנכבדים, אמנם היה יושב ומצפה מתי תגיע השעה אשר האורחים ילכו, ויעניש את בנו בחומרה.

והנה אחד מהאורחים איש נבון וחכם הכיר בפני האב כי הוא עצב מאוד, והוא נחרד לקחת את נקמתו מבנו, והיה חפץ להציל את הבן. מה עשה? ניגש אל האב ואמר לו: אני רואה בפניך שאתה כועס על הנער, אך אספר לך כי ראיתי בעד החלון את בנך מהלך, ובדרכו ניגש לעומתו שיכור ודחף אותו על הרפש והטיט, ואני משוכנע שהבן כלל לא אשם בזה.

נמצא שההבדל בין פעולת שאר האורחים לבין האורח הזה הוא, כי כל האורחים היה בכוחם להטיב לנער כל עוד הם משתתפים במסיבה, כי מתבייש בעל הבית להכות את בנו בפניהם, אמנם כאשר ילכו לדרכם, הלא יעשה בבנו כאוות נפשו. לא כן האורח המסנגר הוא פעל ושכנע את האב שלא יכה את בנו גם אחר שילכו כולם איש לדרכו.

והנמשל, משה רבינו ראה כי יש בידו היכולת לבטל ולהשבית את הגזירה עתה גם על ידי טענתו "למה יאמרו מצרים", אמנם סנגוריה כזאת יש בכוחה להגן רק על הדור ההוא, שהמצרים בחיים, אבל מה יהיה אחר כך כאשר יהיו המצרים אבודים, והעוון עוד יהיה קיים ח"ו. לכן בא משה וניסה להוכיח שלכתחילה לא צריך לכעוס על העוון הזה, וסינגר ואמר "למה ה' יחרה אפך בעמך", כי עיקר האשמה היא על הערב רב שהם גרמו לעשיית העגל, וממילא עם בני ישראל לא אשמים, ובסנגוריה זאת השיב את חרון אפו של הקב"ה מעל ישראל. (כרם ציון)

ניצוצי תפלה

מתוך הספר 'פתח שערי שמים'

'פוקח עורים'

טעם הברכה

תקנו רבותינו ברכת 'פוקח עורים' על שזכה לפקוח עיניו, ולכן נסדרה ברכה זו בראש כל הברכות, כי פקוחת העינים היא הפעולה הראשונה שהאדם עושה בהקיצו מהשינה. ואין לתמוה על לשון פקחה, שכך מצינו שאמר דניאל להקב"ה 'פקח עיניך וראה', "נמצא דשייך פקחה אף על פי שאינו עיור אלא הרי הוא כסתום עין. וכן 'ונפקחו עיניכם', אף על פי שלא היו סתומים אלא סתומים מן הדעת".

ויש מהראשונים שתלו ברכה זו במה שהאדם המתעורר משנתו משפשף את עיניו וגורם בזה פקוחת עיניו היטב. ולסברא זו יש שהצריכו להקדים ולברך קודם את ברכת 'מלביש ערומים', כי בבוקר לא ניתן לשפשף את העיניים בידיו משום רוח רעה, וצריך לשפשף על ידי בגד, ולכן יש להקדים ולברך על תועלת הבגדים ואחר כך על השפשוף הנעשה באמצעות הבגד.

המדור להצלחת דוד בן סימי הי"ו ובני ביתו

נצור לשונך

מתוך ספר 'החיים'

לשון הרע לתועלת

אף על פי שאסור מן התורה לספר ולשמוע לשון הרע, ישנם מקרים בהם התורה לא אסרה לספר ולשמוע לשון הרע משום התועלת שבדבר, וישנם מקרים שהמספר או השומע מקיימים בכך אפילו מצוה.

אדם המספר בגנות חברו לתועלת צריך להסביר לשומע מדוע הוא מספר בגנות חברו, שלא ילמד ממנו השומע שמותר לספר בגנות הזולת גם ללא תועלת וכו'.

גם בכל האופנים שמותר לאדם לשמוע את גנות חברו לתועלת, אסור לו לקבל את הדברים כאמת, אבל רשאי לחשוש ולהיזהר במה שנדרש שלא ינזק הוא או אחרים, וחייב להשאיר את חברו בחזקת כשרותו, ולהיטיב עימו בכל הטובות שצוותה התורה לשאר אנשים מישראל (כגון להשיב לו אבידה וליתן לו צדקה ולפדותו מהשבי ולהלוותו), ואין צורך לומר שאסור בתכלית האיסור לעשות איזה מעשה לרעתו או לביישו או לפטור את עצמו מחיובים שחייב לו, כל עוד לא יצא פסק של בית דין בעניין זה, ואפילו לשנוא אותו בלב עבור זה אסור.

המדור להצלחת אורית בת חנה תחי' לזיווג הגון

שיעור בהלכות שמירת הלשון

מידי מוצאי שבת בשעה 20.30

מפי הרב משה יוחאי רז שליט"א

בבית הכנסת תפילה למשה, לוז

חוטי ציצית שנקרעו

שאלה: מי שנקרעו לו חוטי הציצית, מה יעשה.

תשובה: אם בשעת הקשירה הקפידו שראשי החוטים שבכל צד ישארו באותו צד, (כגון שכשקשר את הציצית עשה סימן לארבעת החוטים שבצד אחד שלא יתחלפו), יוכל להמשיך ללבוש את הציצית אפילו אם נקרעו ארבע חוטים מאותו צד, כיון שהראש השני של החוט נשאר בו כשיעור. אולם אם נחתכו שני חוטים משני צדדים הציצית נפסלה, כיון שיתכן שזה אותו החוט.

שיור לחם על השלחן בברכת המזון

שאלה: האם יש ענין לאסוף את הלחם מהשלחן לפני ברכת המזון.

תשובה: אדרבה צריך להשאיר לחם על השלחן עד אחרי ברכת המזון, ואם מוכרחים לאסוף, אזי שישאירו חתיכה אחת לכל הפחות. וזה לשון הבן איש חי (שלח לך אות ג): מאחר שברכת המזון עושה תיקון גדול על השלחן, לכך הזהירו חז"ל לשייר האדם פת על שלחנו בעת ברכת המזון, ובזוהר הקדוש החמירו בזה וכו', ואם היה על השלחן פת שלימה מעת שבירך המוציא, לא יסירנה בשעת ברכת המזון, ואדרבה עדיף טפי למעבד הכי להשאיר ככר אחד שלם על השלחן מעת שבירך המוציא, ולא אסרו בפת שלימה אלא רק אם יביאנה מחדש בעת ברכת המזון. ע"כ.

תפילה
המתפלל בבית הכנסת, כאלו הביא מנחה טהורה.
על ידי עסק התורה מתוך דוחק תפלתו נשמעת.
כל העוסק בתורה, הקדוש ברוך הוא עושה לו חפציו.
המתפלל על חברו, והוא צריך לאותו דבר, הוא נענה תחלה.
מי שדעתו שפלה עליו, אין תפלתו נמאסת. לעולם יקדים אדם תפלה לצרה.
כל המאמץ עצמו בתפלה למטה, אין צרים יכולים להסטינו מלמעלה.
לעולם יבקש אדם רחמים, שיהיו הכל מאמצין את כחו, ושיסיעוהו מלאכי השרת לבקש רחמים, ושלא יהיו לו מסטינים מלמעלה.

המדור להצלת זוהר בן רבקה הי"ו

שיעורי תורה

הנגנו שמחים להודיע כי בס"ד מתקיימים בבית הכנסת שיעורי תורה מידי יום ביומו, מפי רב בית הכנסת

הרב משה יוחאי רז שליט"א

במגוון נושאים מרתקים

בהלכה, גמרא, אגדה, מוסר ועוד

ימים א - ה: 19.30

לאחר מכן תתקיים תפילת ערבית - 20.30

ביום שבת קודש:

שיעור בהלכות שבת בשעה 15.00

לאחר מכן תפילת מנחה - 16.30

ובמוצאי שבת: בשעה 20.30

שמעו ותחי נפשכם!

כיבוד קל

זמני התפילות:

ימים א-ה:

שחרית - 5.30

מנחה - 17.20. ערבית - 17.55

ערבית מנין ב' - 20.30

יום ו' ערב שבת:

שחרית מנין א' - 6.00. מנין ב' - 7.30

מנחה - 17.10

שבת קודש:

שחרית - 7.30

שיעור בגמרא - 13.30

תהלים לילדים - 14.30

שיעור בהלכה - 15.00

מנחה - 16.30

סעודה שלישית - 17.00

ערבית מוצ"ש - 18.00

שיעור בהלכה במוצ"ש - 20.30

הגליון לרפואת

התינוק עובדיה יוסף בן אושרית הי"ו והתינוקת שירה בת נטלי תחי'

הגליון מוקדש לרפואתם השלימה של: מאיר בן מימי הי"ו, דוד מזיג בן אסתר הי"ו, משה בן ליאנה הי"ו, עמי בן סמדר הי"ו, נסים בן ג'ולי הי"ו, מנשה בן ספירונס הי"ו, אתי אסתר בת פולט תחי', מוניק בת סוליקה תחי', רותם בת ורד תחי', אורטל נועה בת רבקה תחי', פנינה בת חנה תחי', נורה בת דינה תחי', שולה סעדה בת בתיה תחי', ציונה בת בניה תחי', שרון שרה בת דליה תחי', רבקה בת גילה תחי', שרון בת יקוט תחי', שושנה בת תמר תחי', רוני בת מאירה תחי', נטלי בת שירן תחי', ולרפואת כל הפצועים הי"ו בתושח"י

שיעור במוצאי שבת

מפי הרב **משה יוחאי רז** שליט"א

מידי מוצאי שבת בשעה 20.30

בספר "חפץ חיים" ו"מסילת ישרים"

יגוש כיבוד קל!

שיעורים לנוער

צעירי השכונה מוזמנים לשעה של קורת רוח

בימים שני ורביעי בשעה 18.45

בתכנית שאלות ותשובות, סיפורים והמון שמחה

עם הרב **משה יוחאי רז** שליט"א

פרנס השבוע

לרפואת

נורה בת דינה הי"ו

השי"ת ישלח דברו הטוב וירפאה ברפואה שלימה, ותזכה לראות בשמחת כל צאצאיה.

ניתן להאזין לשיעורי רב בית הכנסת

הרב **משה יוחאי רז** שליט"א

ב"קול הלשון"

03-617-1068 שלוחה 33

שיעורים אקטואליים בדיני ממונות - שלוחה 20

סדרת שיעורים מרתקת בהלכות שבת ובעניני התפילה - שלוחה 9

מתכוננים לפורים עם ספר

"לב שמח"

058-4456041

אח יקר! ניתן לסייע בהדפסת הגליון ולהנציח את שמות יקירך, לברכה והצלחה, ולהבדיל לעלוי נשמה. זכות התורה תעמוד בעדכם!

עילוב גרפיקה

גתי גרפיקה' 054-848-6947

הפקה "ספר גרף"

052-764-7844